

Bankøkonomi

Eksamen 18. February 2010

1. Den grundlæggende model til beskrivelse af situationen er Repullo's diskussion af kompetence, hvor information om likviditetsproblemet anses for verificerbart, mens informationen om bankens aktiver ikke har samme karakter. Modellen er beskrevet i noterne Chapter 20 og tilsiger, at det ved mindre likviditetskriser er centralbanken, mens det ved større kriser er indskudsgarantiordningen, der skal tage stilling til, om banken skal hjælpes eller lukkes.

Det fremgår af modellen, at adgangen til information er vigtig, også selvom det er information af mere subjektiv, ikke-verificerbar karakter, og forskelle i information kan give anledning til moral hazard problemer. Vurderingen af, hvorledes en overdragelse af den nødstedte bank kan indpasses er ikke eksplicit berørt i pensum, men der forventes en kort diskussion af hvorvidt andre private banker kan udnytte deres informationsfordel til at opnå en samfundsmæssigt mindre hensigtsmæssig løsning.

2. Teorigrundlaget kan hentes fra flere forskellige dele af pensum. Såfremt den beskrevne likviditetskrise har helt subjektive årsager, vil den angivne fremgangsmåde kunne benyttes, såfremt interbankmarkedet er tilstrækkelig velfungerende (Ch.15). Da problemet imidlertid kan spores til aktivsiden, vil det næppe kunne afhjælpes ved korte kreditter til de berørte banker. Det vil skulle overvejes, om disse banker skal rekonstrueres eller likvideres. I denne forbindelse må der for de relevante myndigheder være omkostninger ved likvidering, som kan føre til, at banker med en nødlidende aktivmasse holdes flydende også når det samfundsmæssigt kunne være fordelagtigt at lukke dem (Ch. 20).

3. Opgaven drejer sig om udformning af lånekontrakten som beskrevet i noterne Chapter 7. I udgangssituationen er der tale om en investering, hvis afkast kan observeres af långiver, således at der ikke foreligger asymmetrisk information. Den optimale kontrakt vil derfor kun beskæftige sig med risikodeling, således at den afspejler låntager og långivers grad af risikoaversion (og vil som regel ikke være standardkontrakten).

I den efterfølgende situation vil der være en større grad af informationsusikkerhed omkring investors faktiske afkast af investeringerne, og der vil derfor være en andre hensyn, der skal tilgodeses ved kontraktens udformning, ihvertfald for den dels vedkommende, hvor der investeres i andet end værdipapirer. Den præcise udformning vil afhænge af låntagers muligheder for at indsamle information af investeringens afkast. Kan dette gøres, omend mod omkostninger, vil der skulle bruges standardkontrakt; er det ikke muligt, må kontraktforholdet være af mere kortvarig karakter med mange kontraktfornyelser, som kun finder sted såfremt låntagers forhold hidtil har været tilfredsstillende.

